



بررسی اهمیت تعاملات اجتماعی در بهبود افراد معتاد در مراکز ترک اعتیاد

وحید حاتمیان^۱، مرتضی ملکی^۲

^۱دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، واحد دورود، دانشگاه آزاد اسلامی، دورود، ایران

^۲استادیار مدعو، گروه معماری، واحد همدان، دانشگاه بوعلی سینا همدان، ایران

چکیده

امروزه اعتیاد یکی از اساسی ترین مسائل اجتماعی ما و مهمترین عاملی است که می تواند نیروی کارآمد و جوان را به تخریب کشانده و راه های انحرافی دیگر را هموار سازد. خطر این تباهی و گسترش کج روی ها و آسیب های اجتماعی، لزوم برنامه پیش گیری اولیه از اعتیاد را نه در شعار و تکرار آن که در عمل مطرح می سازد. متأسفانه عدم آگاهی و برنامه ریزی مقارن قانون گذاری های نامتناسب سبب شده است که این موضوع در حال گسترش با شد. عدم برنامه ریزی ها در سطح کلان و توجه به برنامه پیش گیری درمان سبب شده همان تعدادی که در مراکز ترک اعتیاد، دوران ترک را با موفقیت پشت سر گذاشته اند دوباره به مصرف مواد مخدر روی بیاورند زیرا توجه به معتاد در بازگشت به جامعه از مهمترین شاخصه های مددکاری و درمانی است و چنانچه برنامه های مصون سازی فردی و گروهی را در دستور تیم های درمان قرار ندهیم تداوم این مشکل غیرقابل جبران و بازگشت است. در این پژوهش سعی شده است با تغییر در شرایط ساختاری معماری در جهت افزایش تعاملات اجتماعی در این مراکز شرایط روانی برای معتاد ایجاد گردد تا ترغیب شود، که جهت ترک اعتیاد اقدام نماید.

کلمات کلیدی

تعاملات اجتماعی، مراکز ترک اعتیاد، مواد مخدر.

نکات برجسته پژوهش

- بررسی اهمیت تعاملات اجتماعی
- بررسی تاثیر تعاملات اجتماعی بر بهبود افراد معتاد
- ارائه راهکارهایی برای افزایش تعاملات اجتماعی در مراکز ترک اعتیاد

۱- مقدمه

مسئله اعتیاد در جهان امروز از مسائل مهم اجتماعی است که در بیشتر کشورها به صورت مشکل عمده ای مطرح شده و کشور ما نیز از این آسیب اجتماعی در امان نمانده است و هر روز در گوشه و کنار کشور شاهد قربانی شدن افرادی در دام مواد اعتیادآور هستیم. اعتیاد به مواد مخدر به عنوان جدی ترین مسئله اجتماعی ایران، وجوه مختلف جامعه شناسی، روان شناسی، حقوقی، سیاسی و ... دارد. به اعتقاد تحلیل گران اجتماعی، اعتیاد به این مواد، زمینه ساز بروز بسیاری از آسیب ها و انحرافات اجتماعی است؛ برای اثبات این امر تنها کافی است نیم نگاهی به آمارهای مرتبط با مواد مخدر بیندازیم (کاوه، ۱۳۹۱).

آمارهای رسمی تکان دهنده حاکی از آن است که در کشور ما مصرف سالیانه مواد مخدر، ۵۰۰ تن است؛ هر دقیقه دو کیلو مواد مخدر کشف و هر ساعت ۳۰ فروشنده مواد مخدر و معتاد دستگیر می شوند؛ سن مصرف دخانیات به ۱۲ سال و میانگین سن معتادان به حدود ۲۰ سال رسیده است. همچنین، آمارها نشان می دهند که بیش از ۶۰ درصد جرائم، مرتبط با مواد مخدر بوده و بیش از ۶ میلیون نفر نیز تحت تأثیر این مواد هستند و روزانه ۸ نفر در اثر مصرف مواد مخدر جان خود را از دست داده و ۷۰ نفر نیز معتاد می شوند. در سال ۱۳۹۱ حدود ۵۰۰ تن مواد مخدر در کشور کشف و در شش ماهه نخست ۱۳۹۲، تنها در تهران، ۱۲ تن انواع مواد مخدر کشف شده است.

همچنین هفت استان (به ترتیب سیستان و بلوچستان، فارس، خراسان جنوبی، هرمزگان، یزد، کرمان و خراسان رضوی) رتبه های نخست کشف مواد مخدر بوده و ۸۰ درصد از کشفیات را به خود اختصاص داده اند. اینها تنها گوشه ای از آمارهای نگران کننده مرتبط با مواد مخدر هستند.

از منظر آسیب شناسی، مواد مخدر یک تهدید راهبردی و چندوجهی است که با مقتضیات زمان، یکی از چهره های آن برجسته تر از سایر چهره ها